

Binnenkort eindigt ons 8-jarig verblijf op St Eustatius, "Statia".

De eerste twee jaar waren jaren van verkenning, plek zoeken, uitvinden hoe het er in de samenleving aan toe gaat.

Je praat wat met mensen op straat, gaat naar sociale evenementen en bezoekt geregeld kerkdiensten.

Geboren in 1954 in een wijk in Katwijk waar heel veel Indonesische mensen woonden. Gewend aan andere geuren, kleuren en klanken dan de puur Europees Nederlandse. Grootste deel van mijn lagere schooltijd (basisschool) op Curacao gewoond, meestal als enig wit kind in de klas.

Al met al beschouwde ik mijzelf als tamelijk multicultureel.

Toch bleef ik - hier op Statia - het gevoel houden langs de rand van de samenleving te lopen en te missen wat er werkelijk gaande was of smeulde.

Iemand deed mij indertijd de suggestie om de bijeenkomsten van de Eilandsraad te gaan bijwonen. Dat was een goede tip. Gaandeweg leerde ik er heel veel.

De toenmalige gezaghebber zei eens tegen mij dat hij het zo geweldig vond om mij zo stoicijns naar alles te zien kijken en luisteren. Pas veel later heb ik hem bekend dat ik er in begin echt niets van begreep omdat ik het Statiaans Engels niet zo goed kon volgen en relevante achtergrondkennis miste.

Dr Teresa Leslie organiseerde in 2015 op Statia de conferentie "Raising the Curtain on Race". Tijdens die conferentie ging ik mij realiseren dat white ignorance, white privilege, wel degelijk bestaat.

Later, tijdens discussies met haar - al dobberend in zee - vroeg ik op een gegeven moment wat er zo lastig aan is om de regels die van uit Europees Nederland na 10-10-10 worden gesteld, geïmplementeerd te krijgen.

"That's because you are white and you are Dutch"

Die opmerking zette mij aan het denken. Maar het is waar. Veel regels en wetten zijn voor ons als witte mensen vanzelfsprekend maar zijn cultuurgebonden en niet altijd toepasbaar voor anderen.

Over kolonialiteit, invloeden, veranderingen is veel geschreven. "My island in the sun" van Alec Waugh beschrijft kolonialiteit op een fictief eiland. In de jaren vijftig weliswaar, vanuit een wit perspectief.

In dit boek zijn er pogingen te veranderen van de gouverneur, maar dat werkt tweedeling en weerstand in de hand. Angst om verworvenheden te verliezen en voor toenemende macht van het onbekende. In dat kader wordt de gemachtigde gouverneur vervangen door een meer rechtlijnige.

Wide Sargasso Sea, van Jean Rhys, over de worsteling van het stammen uit 2 culturen en eigenlijk nergens bijhoren. Er is veel literatuur uit Suriname (onder meer van Cynthia McLeod en Raoul de Jong) die daar over gaat en over de ontsnapping aan (de gevolgen van de) slavernij.

Maya Angelou besteedt er ook veel aandacht aan en zo kan ik nog wel een tijdje doorgaan.

En als het dan specifiek gaat over Statia is het eigentijdse boek van genoemde Dr Teresa Leslie "Eight Years on Statia, Race, Coloniality and Development": het boek is het lezen waard.

Zondagochtend (17 juli) worden Jan Meijer en ik geïnterviewd door Glenn Schmidt in zijn programma Homeland Defense, Live op Radio Statia (dit is te volgen via Facebook, PJB50 Radio Statia, 1:00 pm Statia time).

Een dag of tien later zijn we vertrokken maar ik zal zeker nog zorgdragen voor één volgende column. Natuurlijk blijven we Statia nauwlettend volgen.